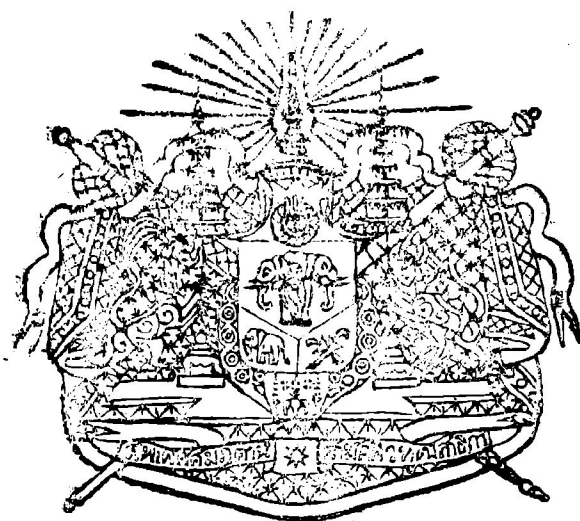

ประกาศ

เครื่อง ขัตติยราชอิสริยยศ อัน มี เกียรติคุณ รุ่งเรือง ยิ่ง

มหาจักรี ภิรมราชวงษ์

แก่

เครื่อง อิศริยยศ สำหรับ ความ ดี ความ ชอบ

เทวีปณฺฑิต คุชตี มาลา

ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๖๖

๑๒๔๔

สมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอม
เกล้าเจ้าอยู่หัว พระเจ้าแผ่นดินสยาม แด่เป็นบรมรา
ชาธิราช แห่งดินแดนที่ไกลเคียง คือลาวเฉียง ลาว
ลาวมลายู กะเหรี่ยง และอื่นๆ ผู้เป็นเจ้าเป็นใหญ่ของ
เครื่องราชอิสริยยศ แด่เหรียญเครื่องประดับ สำหรับ
ความชอบต่าง ๆ

ขอประกาศแด่พระบรมวงษานุวงษ ฝ่าย นำฝ่ายในเสนาบดี
ข้าราชการ

ผู้	ใหญ่	}	ซึ่งได้มาประชุมในที่นี้	ฤ
ผู้	น้อย			

ผู้	ใด	}	ซึ่งจะได้พบปะประกาศอันนี้ ให้ทราบทั่วกันว่า
ผู้	หนึ่ง		

เราดำริเห็นว่าในเวลานี้เป็นวันมงคลสมัย ซึ่ง บัณฑิต
ครบรอบร้อยปี ที่ ๑ นับตั้งแต่ สมเด็จพระบรมมหาไปย
กาธิราช คือ พระบาท สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกย์
ประสูติบรมภริยัตริย์ ใน มหาจักรกับริบรมราชวงษ์
คือ บรมราชวงษ ประจุบันนี้ ได้ทรง สถาปนากรุงรัตนโก
สินทรมหินทรายุทธยา เป็นบรมราชธานีมหานครใหญ่ แด
เสด็จดำรงศรีรัตนราชูปถัมภ์สวรรคต สืบบรมราช สันตติ
วงษ เนื่อง มา จน กาลบัดนี้ ควรเป็นที่ยินดีชื่นชมทั่ว

กัน จึงได้พร้อม ครัย พระบรมวงษานุวงษ แล ข้าราชการ
การ ทั้งปวง มาประชุม กัน ก่อ พระฤกษ์ ที่ ระฤก ถึง

พระ ^{เดช} _{คุณ} } พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประชุมบรม
ราชวงษ พระองค์นั้น ซึ่ง จะ เรียก นามที่นี้ ต่อไป ภายหน้า
ว่า “ ประชุมบรมราชานุสสาวรีย์ ” บัดนี้ ก็ได้วาง คีตา ฤกษ์
นั้นเสร็จแล้ว

เพราะ เพื่อ จะให้เป็น ที่ ระฤก ถึง พระ ^{เดช} _{คุณ} } ความที่
ของ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประชุมบรมราชวงษ ซึ่งได้
ทรง ประดิษฐาน มหาจักรกรี บรมราชวงษ ได้ทำรง พิพพ
กรุง สยาม โดย ความผาสุก สวัสดิ์ดี มิได้มี เหตุการ
รบกวน ชิงไชยใน พระนคร เหมือนอย่าง แต่ก่อนๆ แล
พระเจ้าแผ่นดินใน พระบรมราชวงษ นี้เล่า ก็ เสด็จทำรง
อยู่ใน อรมณีกวักตานุวัตร โดย บรมราช ประเพณีสืบมา มิได้
สิ้น แปรวิปริตไป ต่างๆ เหมือนอย่าง ที่เคย เปน มาใน
กาล ก่อน แล พระบรมราชวงษานุวงษ ก็ ทรง เสดวยสุข
สโมสร ตามคึกคัก ตั้ง อยู่ พริก พริ้ม มิได้มี เหตุ ร้าว ราน
กัน ยิ่งใหญ่ จน ถึง ให้ เกิดการ อันตราย ขึ้นใน บรมราชวงษ
แต่สัก ครั้ง หนึ่งไม่ การ ซึ่ง พระบรมราชวงษ ได้ทำรง

แผ่นดินเรียบ ร้อยราบคาบมา ทั้ง ภาย นอก ภายในได้ ถึง
 ร้อยปีทั้งนี้ มิได้เคย มีปรากฏใน สยามราช พงษาวดาร
 แต่กาลก่อน ๆ มาเลย ควร เป็น มหัตถ์จรรย

เพื่อ จะให้เป็น สำคัญ ในการ พิเศษ ของ พระบรม
 ราชวงษ อันนี้ เรา จึงได้ให้สร้าง เครื่อง ราชอิสริยยศ
 อัน ประดับ ถาวง ถ้วน แล้ว ด้วย ที่หมาย ของ พระบาท
 สมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว ประชุมบรม มหาจักรีบรมราชวงษ
 เป็นเครื่อง ประดับ สำหรับ พระบรมวงษานุวงษ ทั้ง

ฝ่าย ใน } เพื่อ จะได้แจกให้ ประดับพระองค์ในมหามงคล

สมัย ทุก เมื่อ จะได้ไป ณ ที่ ระบูก ถึง พระ เทว }
 คุณ }

พระบาท สมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว ประชุมบรมราชวงษ ตุฯ
 หนึ่งว่า พระองค์ได้พระราชทาน แต่ พระราชวงษานุวงษ
 ของ พระองค์ ผู้ได้ดำรงค รัถยราชประเพณี แด
 รัถยา ความ สำนึกค รัถยาใน ราชตระกูล ให้ปรากฏ ยืนยาวเป็น
 พระเกียรติยศ มาได้ ถึงเพียงนี้ เครื่อง ราชอิสริยยศ ตระ
 กูณนี้ขอ ตั้ง นามว่า “ เครื่อง ราชอิสริยยศ อัน มีเกียรติ
 คุณ รุ่งเรือง ยิ่ง มหาจักรีบรมราชวงษ ” สำ
 หรับ เป็น เครื่อง ประดับ พระบรมวงษานุวงษ ใน บรมราช

หนึ่ง เพื่อ จะ ให้ ไป ณ ที่ ะ รุก ถึง พระ เศษ } พระบาท
 คุณ

สมเด็จพระเจ้าแผ่นดิน ซึ่ง เปน คำน พระบรมวงษ ซึ่ง
สืบ สันตติพงษ์ มาโดย ลำดับ กับ จะได้ เปน ที่ หมาย แห่ง
ความ ยินดี ของ เรา ให้ เปน ที่ ระฤก แห่ง สิ่ง สำคัญ ของ
การ มหา มงคล สมัย บั้นจบ ครบ รอบ ๑๐๐ ปีนี้ เรา จึง
ได้ ให้ สร้าง เหมียน เครื่อง ประดับ อีก อย่าง หนึ่ง สำหรับ
เปน รางวัล สำหรับ คุณ พิเศษ ความ ดี ความ ชอบ แห่ง
ท่าน ทั้งปวง ตั้ง แต่ พระบรมวงษานุวงษ ตลอด ลง ไป จน
ข้าราชการ ผู้ใหญ่ ผู้ชั้น ขุนหมื่น กรมการ ไพร่ หลวง ไพร่ สม
ซึ่ง ได้ รับ ราชการ ตลอด พระเดช พระคุณ โดยใจ รักดี ซื่อ
สัตย์ ต่อ ราชการ ตาม คุณ ที่ เสก ความ ดี ความ ชอบ ต่าง ๆ

อีกประการหนึ่ง จะได้ไว้สำหรับเป็นรางวัลแก่ผู้ที่
ได้รับราชการ โดยกระตัญญู ชื่อ สัตย์ภักดีในตัวเอง
แก่ราชการแผ่นดิน กับผู้ที่มีความเมตตา กรุณา ต่อ
เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ทั้งผู้ที่มีความกล้าหาญสู้สละ
ชีวิตพร้อออกต่อสู้น่าศึกศัตรู เพื่อจะรักษาราชการ

แลบ้านเมือง อัน เปน ที่ เกิด แห่ง คน ชน ผู้ น้อย ที่ ให้ รับ
ราชการ นดอง พระเศษ พระคุณ ทั้ง ที่ กล่าว มา นี้ ก็ ยัง
ไม่ มี สิ่ง สำคัญ อันใด ที่ จะ ให้ ปรากฏ แปรก ปรก ปรก เปน
รางวัล แก่ ผู้ ที่ มี ความ ชอบ ทั้ง นี้ ให้ พิเศษ กว่า เพื่อน ข้าราชการ
ควม กัน ได้ เพราะ เครื่อง ราชอิศริยยศ ทั้ง ๓
อย่าง นั้น ที่ มี กำหนด สำหรับ พระราชทาน ต่อ ผู้ ที่ มี ความ
ชอบ ที่ มี ศักดิ์ บัณฑิต กิติ สูง ทั้ง เหยี่ย จักร มาลา นั้น
ก็ เปน ของ สำหรับ พระราชทาน เฉพาะ ทหาร ที่ รับ ราช
การ นาน มี ความ ดี ความ ชอบ ไม่ มี ความ ผิด ร้าย ใน ราช
การ แล เหยี่ย บุษปมาลา กับ รัตนาวรณ นั้น เถา ก็
เป้น แด่ เหยี่ย สำหรับ ผู้ ที่ มี วิชาการ ช่าง หา ได้ พระราช
ทาน ตลอด ทั่ว หนา กัน ไม่ ผู้ ที่ มี ความ ดี ความ ชอบ ฝ่าย
ข้าง กล่าว หาญ แล มี จิตร เมตตา กรุณา ต่อ เพื่อน มนุษย
ชาติ เตียว กัน ก็ ยัง ไม่ มี สิ่ง สำคัญ เปน ที่ หมายถึง แห่ง
ความ ยินดี ของ เรา ไห เปน ความ พิเศษ แปรก ปรก ไป
ได้ เพราะ ฉะนั้น เปน ความ ประสงค์ ของ เรา อย่าง ยิ่ง ที่
จะ รางวัล ผู้ ที่ มี ความ ดี ความ ชอบ ทั้ง กล่าว มา นี้ ให้
เป้น เกียรติยศ ที่ ระฤก แห่ง เรา แล รัชชะ ทายาท ฤผู้ ที่
จะ สืบ อาษะ ตีระ ราชสันตติ พงษ ใน พระบรมราชจักรี
วงศ์ นี้ ต่อ ไป จึง ได้ จัด ตราง เหยี่ย เครื่อง ประดับ

ขึ้น ชื่อว่า คุชตี มาลา สำหรับ ฝ่ายทหาร แด พล เรือน ทั้ง

ผู้ใหญ่ } ซึ่ง มีความ รักดี ต่อ ราชการ จะได้รับ สิ่ง
ผู้น้อย }

สำคัญ เปนที่ หมาย แห่ง ความ ยินดี ของ เรา ปรากฏ ไป สิ้น
กาลนาน เพื่อจะ ให้ช่วย กัน รับ ราชการ ตลอด พระเดช พระคุณ
สืบไป จึง ให้ตรา พระราชบัญญัติ เปน ข้อ บังคับ ไว้ สำหรับ ปก
ครอง เหยียด คุชตี มาลา นี้ ให้ เปน ที่มั่น คง นับ ถือ ตำรง
คง คู่ กับ เหยียด เครื่อง ประดับ นี้ สืบไป

ขอ ให้ พระบรมวงษานุวงษ ทั้ง ฝ่าย หน้า ฝ่าย ใน ผู้ ซึ่ง จะ
ได้รับ เครื่อง ราชอิสริยยศ มหาจักรีบรมราชวงษ แด
ผู้ ซึ่ง จะได้รับ เหยียด เครื่อง ประดับ สำหรับ ความ ดี ความ
ชอบ ชื่อ คุชตี มาลา จง ตำรง ค่อย อยู่ใน คุณ ความ ดี ซึ่ง
ได้ มี มา แล้ว แต่ ภายหลัง แด จัก เจริญ ไป ภาย นาน แด
ขอ ให้ มหาจักรี บรมราชวงษ ตำรง ค่อย ยืน ยาว อยู่ใน อิศริ
ยาธิปัตย์ เปน อนันต์ สาธารณ ณาการ ทุก เมื่อ เปน เหตุ ให้
ท่าน ทั้ง หลาย ทั้ง ปวง ผู้ ได้รับ เครื่อง ราชอิสริยยศ แด
เหยียด คุชตี มาลา ต่อ ไป ภาย นาน ได้ เจริญ สุข สบาย ร่ม
สวัสดี พิพิพัฒน์ ผล ทุก ประการ เทอญ

ฯ

ประกาศ นี้ ส่ง ไป แด พลับพลาจักร มุข ใน ทั้ง สยาม
หลวง ทั้ง แด ณ วัน ศุกร เดือน ๖ ขึ้น ๔ ค่ำ ปีมะเมีย จัตวา คก
ศักราช ๑๒๔๔ เปน ปี ที่ ๑๕ ใน รัชกาล ปดุม บัณฑิต

พระราชบัญญัติ

เครื่องอิสริยาภรณ์ สำหรับ ความ ดี ความ ชอบ

เหรียญ ดุษฎีมาลา

พระราช บัญญัติ

สุกมัตตกุลุคการ ๑๒๔๔ ทรงคลังวัจนระไพศาขมาศ
ทศุณะปักษจตุตถิ์ศุกรวาร ปัตยูนันระวัชชะการ ปัน
นรสมพรรษา ปรีจเนทะกาละ กำหนด พระบาท สมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว สมเด็จ พระปรมินทรมหา
จุฬาลงกรณ์ มหิตลเทพยมหามงกุฏ บรมยัตินราช
วรวงศ วรุตมพงศบริพัตร วรชัตติยราชนิกรโธม
จากรันตปรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุภาโตสุชาติสังสุทธ
เทวาทณี จักรกรีบรมนารถ มหามงกุฏราชวงษ์กูร สจ
วิตมุตตสุธาสิตอรรคอุกฤษฐไพบุลย บุรพาตูลยภณษทากินิ
หาร สุภาธิการรังสฤษดิ์ ธิัญญญลักษณวิจิตรโสภากย
ธรรพวงศ์ มหาชนิตตมางศ์ประนต บาทบงกชยุคล
ประสิทธิธรรพศุภผล อุตมบรมสุทธมาตย ทิพยเทพาว
ตารไพศาลเกียรติคุณอุบลยพิเศศ ธรรพเทเวศรานุรักษ์
วิสิษฐศักดิ์สมยา พินิตประชานารถ เปรมกระมลชัตติย
ราชประยูร มุลมขมาตยาภิรมย์ อุตมเทศาธิการ บร
บุรณ คุณ สารสยามาทินคร วรุตเมกราชติลก มหา
ปริวารนายก อนันตมหันตวรฤทธิเดช ธรรพวิเศศศิ
รินทร อเนกชนนิกรสโมสรสมมติ ประสิทธิวรยศมโหดม

บรมราชสมบัติ นพปตเสวตธรรณิศาธิราช ศิริวิตรไน
 ปลักษณมหาบรมราชาภิเศกามิสิต สรรพทศทิศวิชัย
 สกตมไทยสวริยมหาสวามินทร์ มหเศวรมหินทรมหารามา
 อีราช จไธมบรมนารถชาติอาชาวไศรย พุทธาภิไธย
 รัตนธรรณารักษ์ อุตุนยศักดิ์อัครเศวราชีปัตติ เมตตาการุ
 ณาสถลหฤทัย อโนปไมยบุญการ สกตไพศาลมทา
 รัชฎาธิบดินทร ปรมินทรธรรณิกมหาราชาธิราชบรมนารถ
 บพิตร พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระเจ้าแผ่นดินสยาม
 รัตนเสด็จพระราชดำเนินโดย ขบวน พยุหยาตราทางสถล
 มารค ประทับ พระพลาจักรมุกต ณท้องสนามหลวง ใน
 การพระราชพิธีมหามงคลสมโภชการ สมโภชพระนครใน
 วันขึ้นจาตุรศก รอบ ๑๐๐ ปีที่แรก ทั้งแต่พระบาท
 สมเด็จพระบรมราชาธิราชรามานุเบกที่ ๔ ซึ่งปรากฏพระ
 นามว่า สมเด็จพระปฐมบรมมหาชนกจักรี บรมนารถ
 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกยโชนบรมจักรี
 ในพระบรมราชจักรีวงศ์บัดนี้ ทรงเสด็จไปนากรุง
 รัตนโกสินทรมหินทรา ยุทธยาบางกอก เป็นพระบรมราช
 ธานีสืบมา แด่ดวงศิลาถ่อกระฤกษ ปฐมบรมราชา
 นุสสารีย์ ให้เป็นที่ระฤกถึงพระเดชพระคุณพระบาท
 สมเด็จพระบรมมหาไปยกาธิราช คือพระบาทสมเด็จพระ

พุทธยอตฟ้าๆฟ้าโลกย ผู้ทรง ประดิษฐาน แด่ท่าวงศ์พระนคร
 เปน ประชุม กับ ก่อ พระฤกษ์ ศาสดหลวงใน เวลา เดียว
 กัน นั้น ครั้น การ ก่อ พระฤกษ์ เสร็จ แล้ว เสด็จ ออก
 ประทับบน รัตนราช บัตลังก์ ภายใต้ พระมหาเศวตฉัตร
 โดย ฐาน อุทราภิมุข พร้อม ด้วย พระบรม วงศานุวงศ์
 เจ้าราชินิกุล เสด็จมาที่ พราหมณาจารย์ ทำทูต ของ
 ฤดี พระบาท ผู้ใหญ่ ผู้ น้อย ฝ่าย ทหาร พลเรือน แด
 ผู้ แทน คอแวนแมนส์ ต่าง ประเทศ ซึ่ง มี ทาง พระ ราชไมตรี
 เข้าทูต ของ ฤดี พระบาท บงกชมาศ ใน ที่ ประชุมโดย ลำดับ
 จึงมี พระบรม ราชโองการมาพระบัณฑูรสุรสิงหนาท ทำทูล
 ถวาย เณาะ พระยา ศรีสุนทรโวหารญาณปริชามาตย
 บรมนารถนิตยภักดี พริยพาห จักรมพระฮาดักษณ
 ให้ตรา พระราช บัญญัติ ประกาศให้พระ
 บรมวงศานุวงศ์ แด่ข้า ราชการ ผู้ใหญ่ ผู้ น้อย ฝ่าย
 ทหาร พลเรือน ฤ ผู้หนึ่ง ผู้ใด ที่ จะ ได้ รับ เครื่อง ประ
 ตับใน แผ่นดิน สยาม ให้ทราบทั่ว กัน ตลอดจน พระราช
 อาณาเขตร ว่า พระบาท สมเด็จ พระเจ้า อยู่ หัว ทรง พระ
 กรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้สร้าง เหรียญ เครื่อง ประดับ ลำ
 หรับ พระราชทาน ลำดับ คุณ พิเศษ ความ ดี ความ ชอบ
 ทั้งแต่ ผู้ มี อภิริยศักดิ์ ตลอดจน จนถึงไพร่ เสมอทั่ว นาน

เพื่อให้เป็นที่ระภาคถึงความเจริญของกรุงรัตนโกสินทร์
 มหินทรายุทธยาบางกอก ที่มีความสงบเรียบร้อยโดย
 พระบรมราชวงศ์ปัตยุบันนี้ ได้ปกครองตลอดมาจน
 ครบถึงศตพวรัชการ ซึ่งไม่มีการเวลาหนึ่งเวลาใด
 ในพระราชพงษาวดารว่า บ้านเมืองจะมีความสงบ
 ปกติเรียบร้อย ยืนยาวนานได้ถึงเพียงนี้ เกรียณ
 เครื่องประดับที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้าง
 ขึ้นครั้งนี้ เปนที่หมายแห่งความทรงยินดี เพื่อ
 จะให้เป็นที่ระภาคเสมอ กัน ทั้งท่านผู้ใหญ่ที่ได้ช่วย
 รักษาแผ่นดิน ตลอดมาจนถึงผู้ที่ได้รับใช้ราชการ
 ผู้น้อยทั้งฝ่ายทหารพลเรือน ได้เป็นที่ระภาคถึงความ
 ดีความชอบ ของตนไปสืบกาลนาน จึงโปรดเกล้าฯ
 ให้ทั้งข้อพระราชบัญญัติจัดเป็นหมวดมาตรา ประ
 กาศเป็นข้อบังคับไว้สำหรับปกครองเครื่องประดับดังนี้
 มาตรา ๑ กฎให้ไว้ว่า เกรียณเครื่องประดับนั้น
 พระราชทานนามชื่อ ศุภคัมภีร์ ช่างหน้าพระบรม
 รูปในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และมีอักษรจากทุก
 ตามขอบข้างบนว่า “จุฬาลงกรณ์หัตถ์ส ปรมมา
 ชาติราชินี” ขอบล่างเป็นใบไชยพฤกษ์ไขว้กันรองรับ
 พระบรมรูป ด้านหลังเป็นรูปพระสยามเทวาธิราช

ทรง พระวรคัมภีร์ ขึ้น แทน พิงโล่ ทราแผ่นดิน พระหัตถ์ ถวาย
 ทรง พวงมาลัย โดย จะ ถวายที่ ทรง จาตุรช่อ ผู้ ใต้ รับ
 ไต่แทน มี เลข ๑๒๔๔ บอก ศักราช ปีที่ สว่าง แดมี
 อักษร สยาม ตาม ขอบ เปน มคธพาศยว่า “ สยามินท
 ปรมราชคฤ์ฐ์ บัปเวทนิท ” กับ ริม ขอบ เจริญ จาก
 คาถาสำหรับ ทราแผ่นดินว่า “ สัพเพสส สัมมุตตมานิ ส
 มัคคัง วุฑฺฒิมิสสาคิ ” บน เจริญ มี พระวรคัมภีร์ ไชยศรี
 กับ ธาตุ พระกร เทวรูป ไขว้ กัน มี ห่วง ยึด กับ เจริญ แด
 ทิศ กับ แผ่นโลหะ จาก ว่า ทรง ยืนดี ห้อย แพร แฉบ
 ร่วง แดง ร่วง ขาว สำหรับ ฝ่าย ทหาร แพร แฉบ ร่วง ขาว
 ร่วง ชมพู สำหรับ ฝ่าย พลเรือน ให้ ประดับ ติด แนบ ที่ รัง
 คุม เลื้อย ขึ้น นอก ณะอก ข้าง ซ้าย เหมือน อย่าง เครื่อง
 ราช อิศริยยศ แด เครื่อง ประดับ ทั้ง ปวง

มาตรา ๒ เจริญ คุชตมาตานิ ไม่มี กำหนด จำนวน
 ขึ้น สูง แดท่า จะ พระราช ทาน เสมอทั่ว หน้า กัน ตาม
 คุณ พิเศษ แด ความ ดี ความ ชอบ ทั้ง เจริญ เครื่อง
 ประดับ นั้น จะ เปน ทอง คำ แท้ ฤๅ เงิน กาไหล ทอง ฤๅ
 เงิน เปลา ฤๅ สมฤๅท ก็ แล้ว แต่ จะ ทรง พระราชทาน
 คง เปน ขึ้น ชนิด มี เกียรติยศ อย่าง เดียว กัน ทั้ง นั้น ทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ให้ เปน สิทธิ แก่

ผู้ที่ได้ รับ พระราชทาน แด่ จากถูก ชื่อ ของ ผู้ นั้น ลงใน
 เหรียญที่ เตียบ ไม่ มี หนังสือ สำคัญ กำกับ เหมือน
 ตั้ง เครื่อง ราช อิศริยยศ อย่างอื่น แล้วยัง พิมพ์ใน ราช
 กิจจานุเบกษา ว่า ได้ พระราชทาน เหรียญ เครื่อง ประ
 ตัษ แก่ ผู้ นั้น ตาม คุณ พิเศษ ความ ดี ความ ชอบ ที่ได้
 กระทำ แล้วยัง จด บาบุญชีย์ เลือดยกตั้ง ชื่อ ตั้ง ชื่อ ตัว แล
 วัน ขึ้น ปี่ เดือน แด่ ความ ดี ความ ชอบ ไว้ใน สมุด ตำราบบ
 สำหรับ เหรียญ เครื่อง ประดับ รักษาไว้ ใน ขอฟฟิศ หลวง
 สำหรับ แผ่นดิน ต่อไป

มาตรา ๓ เพื่อว่าจะให้เป็นที่ ทนาย แห่ง คุณ พิเศษ ะนิต
 ต่าง ๆ จึงโปรดเกล้าฯ ให้ มี แผ่น โถงทะ สลักเป็น
 เข็ม ปดายเป็น ดอก ประทุม ทั้ง สอง ข้าง แด่ จากถูก
 อักษรที่ กลาง เข็ม ะนิต ๑ ว่า ราช การใน พระองค์
 ะนิต ๑ ว่า ราชการ แผ่นดิน ะนิต ๑ ว่า คิล ปกิตยา
 ะนิต ๑ ว่า ความ กรุณา ะนิต ๑ ว่า ความ กล้าหาญ
 เข็ม ทั้ง ๕ ะนิตนี้สำหรับ พระราชทาน เพิ่ม เข้าใน เหรียญ
 คุณที่ มาตรา ให้กลัดที่ แพร แถบ เป็นที่ ทนาย แห่ง คุณ
 พิเศษ แก่ ผู้ ที่ ควร จะ ได้ รับ พระราชทาน

มาตรา ๔ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดได้ รับ พระราชทาน เหรียญ
 เครื่อง ประดับ นี้ไว้แล้ว ได้ กระทำ ความ ดี ความ ชอบ

ตาม คุณ พิเศษ ต่าง ๆ อีก ประสงค์ ว่า ถ้าผู้ นั้น ยัง มิได้
 รับ พระราชทาน เหรียญ เครื่อง ประดับ นี้ ไป แล้ว ก็ ควร
 จะ ได้ รับ พระราชทาน เหรียญ เครื่อง ประดับ นี้ นั้น ก็ จะ
 ทรง พระกรุณา โปรด เกล้า ๑ พระราชทาน เข้ม เติม ให้
 ทิด ที่ แพร แดบ อีก ทุก คราว ที่ ได้ กระทำ ความ ที่ ความ ชอบ
 ตาม คุณ พิเศษ แล พระราชทาน เข้ม เติม แทน เหรียญ
 ทุก คราว ไป

มาตรา ๕ ด้วย หวัง ว่า จะ ให้ เป็นตา ขำ แ่่นดิน ทั้งปวง
 ทั้ง แต่ พระบรม วงศานุวงศ์ ข้าราชการ ผู้ใหญ่ ผู้ น้อย
 ตลอดจน ถึง ขุน หมื่น กรมการ โพร่ หลวง โพร่ สม ที่ ได้
 รับ ข้าราชการ นรอง พระเดช พระคุณ ใน นาน ที่ ต่าง ๆ นั้น ให้
 มี ประโยชน์ ใน การ ที่ สมควร จะ ได้ รับ พระราชทาน เข้ม
 จาตุร อักษร คุณ พิเศษ สำหรับ เครื่อง ประดับ นี้ จะ ไม่
 ทรง ถือ ว่า ขาด ตระกูล ที่ ดี รับ ข้าราชการ นาน ที่ ดี บ่อย
 ใช้ ฤๅ ต้อง อาวุธ ชาติ เจ็บ แล เหตุ แล อาการ ต่าง ๆ สิ่ง
 หนึ่ง สิ่งใด ที่ ดี เป็น เหตุ การ ที่ อัน สมควร จะ ได้ รับ
 เหรียญ เครื่อง ประดับ นี้ ไม่ ได้

เว้น ไว้ แต่ กระทำ ความ ที่ ความ ชอบ ใน พระองค์ อย่าง
 หนึ่ง ใน ข้าราชการ แ่่นดิน อย่าง ๑ ใน คิล ปวิทธยาการ

ช่าง ทาง ๆ อย่าง ๑ ใน ความกรุณา ต่อเพื่อน ชาติ
 มนุษย์ อย่าง ๑ ใน ความ กตัญญู อย่าง ยิ่ง ที่ จะ ต่อ
 สู้ฆ่าศึก ศัตรู สู้ เลี้ย ณะ ณะ ชั่ววิตร เพื่อ จะ ให้ เปน คุณ
 ต่อ แผ่นดิน แล ความ ที่ ความ ชอบ ต่อ ราชการ แล
 ประโยชน์ ต่อ เพื่อน ชาติ มนุษย์ ด้วย กัน จึง จะ ควร รับ
 พระราชทาน เชื้อ อย่าง หนึ่ง อย่างใด ทั้ง ๕ ชนิด นี้ได้

มาตรา ๖ เหยียบย่ำเครื่อง ประดับ ที่มี แผ่น ทอง สลัก ว่า
 ทรงยินดี นั้น จะ พระราชทาน ผู้ หนึ่ง ผู้ใด แล้ว แต่ จะ
 โปรดเกล้า ฯ ฤ ใน เวลา มงคล สมัยการ พระราช พิธี
 ใหญ่ อย่าง หนึ่ง อย่างใด ก็ พระราชทาน เปน ครั้ง เปน
 คราว น้อย บ้าง มาก บ้าง แล้ว แต่ จะ โปรดเกล้า ฯ ให้
 เปน ที่ ระฤก ไว้ ใน กาล เวลา นั้น คราว นั้น

มาตรา ๗ เชื้อ ที่ จาก อักษร ว่า ราชการ ใน พระ
 องค์ นั้น ไว้ สำหรับ พระราชทาน ให้ ผู้ หนึ่ง ผู้ใด
 ที่ได้ รับ ราชการ นของ พระเดช พระคุณ ใน พระองค์ แล
 รัชชทายาท ฤ ผู้ ซึ่ง จะ สืบ อายติกะราชสันตติวงศ์ แล
 ราช ตระกูล โดย ความ จงรักภักดี ที่ จะ ให้ เปน คุณ
 เปน ประโยชน์ เปน พระ เกียรติยศ ใน พระองค์ แล
 ราช ตระกูล เปน การ ปราบฏ กี่ ตี มิ ปราบฏ กี่ ตี จะ
 ทรง พระราช ทำหิที่ วิฉนัย ด้วย พระองค์ ผู้ หนึ่ง ผู้ใด

ที่จะมาเกี่ยว ข้อง แะ น่ ว่าผู้^{นั้น}ผู้^{นั้น} ครอบ จะ ใ้ รั บ
 พระราชทานไม่ไ้ โดย เป น อื่น ชาติ ผู้ ที่ จะ ใ้ รั บ พระ
 พระราชทาน เข้ม ขย่ าง นี้ จะ ใ้ รั บ พิมพ ใน ราชกิจจานุเบก
 ษาให้ทราบทั่ว กัน แต่ ความ ที่ ความ ชอบ ที่ ผู้ ที่ ใ้ รั บ
 พระราชทานไ้ ใ้ รั บ ทำ นั้น จะ รั บ ใน ราชกิจจานุเบกษา
 ฤ ไม่ รั บ นั้น แล้ว แต่ จะ ไป รุ ก เก ล่ า ใ้ แต่ จะ ใ้ รั บ จด
 ความ ที่ ความ ชอบ ใ้ รั บ ใน ส่ ารบ บ ที่ ออ พ ฟื ช หลวง ทุก
 ข้อ ทุก ประการ

มาตรา ๙ เข้ม ที่ จาตุ ก ว่า ราชการ แ่ น ดิน นั้น ใ้
 สำหรับ พระราชทานผู้ ที่ มี ยศ ยัง ไม่ ครอบ จะ รั บ ที่ จะ ใ้ รั บ พระ
 พระราชทาน เค รื่ อ ง ราช อิศริ ยยศ ข้าง แ่ น มง กุฏ สยาม
 ทั้ง ๕ ชั้น ที่ ใ้ รั บ ราชการ แ่ น ดิน เป น คุณ เป น ประ
 โยชน ไ้ รั บ ราชการ ที่ เหน ป รากฏ ทั้ง ๆ กัน ว่า มี ความ
 ชอบ ผู้ เป น อธิบ ที่ แ่ เ จ้ ของ กรม กราบ บังคม ทูล
 พระกรุณา ยก ความ ที่ ความ ชอบ แ่ เ เหตุ ที่ ผู้ นั้น ไ้
 กระทำ เป น คุณ เป น ประโยชน ไ้ รั บ ราชการ ที่ จะ ทรง พระ
 ราชดำริ ที่ จิน จนิ ย เหน ส ม ค วร แล้ว ก็ จะ ทรง พระราชทาน
 ให้ ตาม ความ ชอบ มาก แ่ น น้อย

มาตรา ๙ เข้ม ที่ จาตุ ก ว่า คิ ด ปวิ ทธยา นั้น ใ้
 สำหรับ พระราชทาน นักปราช ราช กระวี นาย ข้าง แ่ น

ช่างพิเศษต่าง ๆ ที่ให้คิดอย่างสิ่งของที่จะเป็นประโยชน์ทั่วกัน ครั้งแรกคราวแรก ฤๅชักนำสิ่งของใด ๆ เข้ามาทำมาค้าขายขึ้นในแผ่นดิน เป็นผลประโยชน์ต่อบ้านเมือง แล ราชการ ฤๅผู้ที่แต่งหนังสือตำราวิชาการศึกษาต่าง ๆ ที่เป็นของเก่าของใหม่ที่ดี ที่เป็นคุณต่แผ่นดิน เป็นประโยชน์แก่ราชการ เป็นผลแก่การค้าขาย ฤๅผู้เป็นช่างอย่างฝีมือเอก ที่ให้คิดที่ดีทำเองที่ดี ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งทำได้เสมอ ที่กว่าแล้ว ผู้ที่ทำคุณประโยชน์ดังกล่าวมานี้ ก็ จะ ทรง พระราช ทำริที่วินิจฉัย พระราชทาน เสร็จชนิดนี้ให้ตามคุณานุรูป

มาตรา ๑๐ เข็มที่ จาตุรกว่า ความกรุณานั้น ไว้สำหรับพระราชทานแก่ผู้หนึ่ง ผู้ใด ซึ่งมีความเมตตา กรุณาแก่เพื่อน ชาติ มนุษย์ อันเดียวกัน เป็นต้นว่าไพร่ฟ้า ข้าแผ่นดิน อันเป็น คน กำพร้า อดอยาก ตั้งโรง รักษาเจ็บไข้ โดยมีให้คิดเอาประโยชน์ ฤๅในเวลาทุกข์ภัย โภช ณา ฤๅ พิธโรคที่เป็น ครั้งเป็น คราว ผู้ นั้น ได้บริจาคทรัพย์เกื้อ หนุน ตั้ง รับ รักษา ด้วยใจ กรุณา ฤๅ เพื่อน มนุษย์ ด้วยกัน มีเหตุ อันตราย ด้วย น้ำ ด้วยไฟ ก็ดี แล เหตุ ภัย อันตราย อื่น ๆ ที่ผู้ นั้นได้ช่วย

ช่วย ด้วย กำลัง ตนเอง ให้ผู้ซึ่ง อันตราย ได้รับความ สุข
 พัน โภย ด้วย กำลัง ตน เป็น ต้น ว่า ผู้ ที่ ตก น้ำ ใน น้ำ เชื้อ ขว
 น้ำ ฤก ซึ่ง ว่าย น้ำ ไม่ เป็น ไม่ มี กำลัง สามารถ จะ เอา ตัว
 รอด ได้ ผู้ใด ได้ พบ ได้ เห็น ได้ ลง ช่วย ด้วย ความ
 กรุณา อัน ของ อาจ ถ้า พลาด พลัง ไป ตัว จะ เป็น อันตราย
 ถึง แก่ ชีวิต ได้ กระทำ การ นั้น สำเร็จ ได้ ก็ ดี ฤ
 การใด ๆ ที่ ตน ได้ ทำ โดย ของ อาจ กรุณา จิต แร่ แท้
 ซึ่ง เห็น ปรากฏ มาก ด้วย กัน ว่า มีความ เมตตา กรุณา โดย
 เทียง แท้ ก็ จะ ทรง พระราช ทำ หน้าที่ วินิจ ฉัย พระราช
 ทาน เข้ม ษะ นิศ นี้ ให้ ตาม สมควร ที่ มีความ กรุณา ต่อ
 เพื่อน มนุษย์ ด้วย กัน

มาตรา ๑๑ เริ่ม ที่ จาก ว่า กล่าว หาญ นั้น ไว้ สำหรับ
 พระราชทาน ออฟฟิศ เซอร์ นาย ทหาร ผู้ใหญ่ ผู้ น้อย ทั้ง บก
 ทั้ง เรือ แล ข้าราชการ ที่ เข้า กอง ทับ กับ ทหาร ไปรเวต
 ลูก เรือ กระดาษ ใน เรือ รบ หลวง แล ชุน หมื่น กรมการ
 ไพร หลวง ไพร สม ที่ เข้า กอง ทับ รับ ข้าราชการ ต่อ สู้ ฆ่า
 ศัก ศัก ฤ ได้ กระทำ การ แห้ง แวง สำแดง ความ กล่าว หาญ
 เป็น การ ปรากฏ ต่อ สู้ ฆ่า ศัก ศัก ฤ โดย ความ รัก ดี บ้าง
 กัน รักษา บ้าน เมือง เป็น ที่ เกิด ของ ตน จึง จะ พระราช

ทานเริ่มที่ จาถูก ว่า ถัดหาญ ให้ตาม เหตุ การ ที่ กำหนด
ต่อลงไป ดังนี้

ข้อ ๑ ถ้า กอง ทับ บก ทับ เรือ ก็ ดี ได้ กระทำ การ
รบ ต่อ สู้ ฆ่า ศัตรู โดย ความ ถัดหาญ ต่อ หน้า แม่ ทับ นาย
กอง ก็ ดี ก็ ให้ แม่ ทับ นาย กอง จด ชื่อ ออฟฟิศ เซอร์ แด
ทھر แด ความ ถัดหาญ ที่ได้ กระทำ นั้น มี โข บอก ให้
นำ กราบ บังคม ทูล พระกรุณา โดย เร็ว ทรง ทราบ ความ
แล้ว จะ ทรง พระราช คำ ทริ ที่ เสน สมควร ก็ จะ พระราช
ทาน เหรียญ ขุข ตี มาลา แด เขม ไป ให้ แม่ ทับ นาย กอง
ผู้ บังคับ การ พระราชทาน ผู้ มีความ ชอบ ประดับ ตัว ใน ที่
ประชุม ทหาร แด อ่าน คำ ประกาศ ที่ ผู้ มีความ ชอบ
ได้ กระทำ สำแดง ความ ถัดหาญ ให้ ทราบ ทั้ง กัน แด ให้
แม่ ทับ นาย กอง จด ชื่อ แด ความ ดี ความ ชอบ ไว้ ใน
สมุด สำหรับ กอง ทับ แด ให้ คัด สำเนา ส่ง มา ยัง ออฟ
ฟิศ ทดว เจ้า พนักงาน จะ ได้ คัด ลง ใน สมุด สำหรับ
เหรียญ ขุข ตี มาลา แด ส่ง สำเนา ไป ลง ใน ราช กิจจานุ
เบกษา เสมอ ทก คราว พระราชทาน ไป

ข้อ ๒ ถ้า ผู้ ที่ ได้ ทำการ สำแดง ความ ที่ ได้ ถัดหาญ
มิ ได้ อยู่ใน ที่ ต่อ หน้า แม่ ทับ ผู้ บังคับ การ ทั้ง ถัดมา
แล้ว ผู้ ที่ สำแดง ความ ถัดหาญ อยาก จะ ได้ รับ

พระราชทาน เกียรติยศ อัน นี้แล้ว ก็ให้แจ้ง ความ ตามที่
 คนได้กระทำ ทศ ทอง ทุก อย่าง ให้เป็นที่ เชื่อ ยิน ดี แก่
 กับต้น นาย กอง นาย ร้อย ที่ คน อยู่ใน บังคับ ให้จทหมาย
 แจ้ง ความ ไป ยัง ผู้บังคับ กองทัพบก ตาม เหตุ การ ซึ่ง ทหาร
 นายกอง ของ คนได้ ดำเนิน ความ กล้า หาญ แม่ทัพ นาย
 กอง พิจารณา เห็น สม ควร แล้ว ก็ให้ มีใบ บอก ขอ มา
 ยัง เสนาบดี ตาม กรม ขึ้น นำ กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ทรง
 พระราช ทำทริศ เห็น ชอบ แล้ว ก็ จะ พระราช ทานให้
 แล้วให้แม่ทัพ นายกอง ประพาศ ทูล ทราบ บังคับ ไว้ ใน ข้อ ๑

ข้อ ๓ ถ้า ทหาร บก ที่ ดี เรือ ที่ ดี เป็น หมู่ กัน ไม่
 เกิน กว่า ๕๐ คน ฤๅ กองทัพ กองใด กอง หนึ่ง ที่ เรียก
 ตาม ภาษา อังกฤษ ว่า กองปืน ทรูบลาคู ทรอนแบตท
 เลียน รมิเมนต์ บริเวณ } หนึ่ง ที่ ดี ให้ ดำเนิน
ใด

ความ กล้า หาญ ด้วย กัน ทั้ง หมู่ ทั้ง กอง ยาก ที่ จะ เลือก
 ผู้กล้า หาญ ของ อาจ ได้ แล้ว ก็ให้แม่ทัพ นายกอง ที่ บังคับ
 หมู่ กอง นั้น บังคับ ให้ ออฟฟิซเซอร์ เลือก กัน เอง ตาม
 ออฟฟิซเซอร์ นาย หนึ่ง นอนกอมมิชชันออฟฟิซเซอร์ เลือก
 ใน พวก กัน เอง ๒ นาย ให้ ทหาร เลว เลือกลง ใน พวก
 กัน เอง ๔ นาย ที่ ควร จะ ได้ รับ เหรียญ ประดับ ความ

ชอบนี้ เมื่อ ออฟฟิศเซอร์ แด ทหาร เลื่อนได้ผู้ที่ควร จะ
ได้รับเหรียญเครื่อง ประดับแล้ว ให้จก ชื่อ มอบให้แก่
แม่ทัพ นาย กอง ๆ มีใบบอกส่งมายัง ผู้บังคับ การใหญ่
ฝ่าย ทหาร ฎา ตาม กรม ขึ้นให้ กราบ บังคม ทูล พระกรุณา
ทรง ทราบ ฝ่าย ของ อุดม พระบาท แล้ว ทรง พระราช คำ
หริศ เหน สม ควร แล้ว จะ พระราช ทานให้

ข้อ ๔ ถ้าผู้หนึ่ง ผู้ใด ได้สำแดง ความ กล้าหาญ เปน
การที่ นอก จาก กำหนดไว้ ตาม บังคับ ทั้ง ๓ ข้อ แต่
การนั้น เปน เหตุ ปรากฏ ที่สมควร ซึ่ง จะได้ เหรียญ
เครื่อง ประดับนี้ ก็ให้ อรรคมหา เสนาบดี กราบ บังคม ทูล
พระ กรุณา ทรง พระราช คำริหะ วิวินิจฉัย เหน ชอบ แล้ว
ก็จะ พระราช ทานให้ ตาม ความ ชอบ ตาม ควร แต่ การที่
เกิด ดังนี้ ผู้ที่ จะ ได้รับ รางวัล นั้น ต้อง ทด ของ ชี้แจง สำ
แดง ความ ให้ ปรากฏ ว่า ให้ กระทำ ความ กล้าหาญ จริง
แท้ ตาม ความ ขอ

ข้อ ๕ ถ้าผู้ที่ได้รับ เหรียญ เครื่อง ประดับนี้ มิใช่
ออฟฟิศเซอร์ ที่มี ทรา ตัง แด ข้าราชการ ซึ่งมี สัญญา
บัตร แล้ว เปน แต่ นอน กอม มิสัน ออฟฟิศเซอร์ แด
ทหาร ไปรเวต กรมการ ขุน หมื่น ไพร่ หลวง ไพร่ สม ก็ จะ
พระราช ทาน เบี้ยหวัด ให้ เปน เบี้ย เลี้ยง ให้ ปี ละ ๑๒

คำถึง จน ตลอด อายุ ถ้าได้ทำ ความชอบโดย ความ กล้า
หาญ อีก ได้รับ พระราชทาน เข้มเต็ม ตามที่กำหนดไว้ใน
มาตรา ๔ ก็ จะ พระราชทาน เบี้ยหวัด เปน เบี้ย เลี้ยง เพิ่ม
ให้อีก ๖ คำถึง ทุก ๆ คราว ความ ชอบที่ได้รับ พระราช
ทาน เข้มเต็ม

ข้อ ๖ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใด ได้สำแดง ความ กล้าหาญ ซึ่ง
ควร จะได้รับ พระราชทาน เหรียญ เครื่อง ประดับ นี้แล้ว
มุน นาย ผู้บังคับ การ บังคับ ความชอบ เลี้ยง หาเสนอให้
ไม่นั้น ก็ให้ผู้หนึ่งทำฎีกา ขอร้องเกล้าฯ ถวาย จะโปรด
เกล้าฯ ให้ มีพระดำการ สืบ พิจารณาให้ ได้ ความจริง ทรง
พระราชดำริห์ วินิจฉัย เหน้ สม ควร แล้ว ก็ จะ พระราช
ทานให้ต่อ พระหัตถ์

มาตรา ๑๒ ผู้ซึ่งได้รับ พระราชทาน เหรียญ เครื่อง ประ
ดับนี้ ให้คงใช้ประดับ แต่ง ตามที่ได้รับ พระราชทาน
ห้ามมิให้ทำ เข้ม คิดเอาเอง ตามชอบใจ นอกจาก พระราช
ทาน เปน อันขาด ถ้าผู้ใดทำ เข้ม ที่ จากคุณ พิเศษ ทั้ง ๕
ชนิด ที่ตัวมิได้รับ พระราชทาน ปลอมใช้ก็ จะให้ปรับ
โทษ เปน ข้อละเมิด เปน รางวัน แก่โทษ ซึ่งหนึ่ง แลลง
ใน ราชกิจจานุเบกษาว่า ผู้หนึ่งทำ เข้ม ปลอมใช้ ให้

ปรากฏทราบทั่วกัน แลห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใด ที่มี
 ได้รับพระราชทาน ทำทวงเหรียญ เต็มปลอมแต่งประ
 ทับ เบน อัน ขาดที่เดียว ถ้าผู้มี พัง ทำทวง เหรียญ
 เต็มปลอมแต่ง ประทับ ปลอมไว้ จับได้ จะให้ มีโทษ จงหนัก
 เสมอ ปลอม ทราตำแหน่ง

มาตรา ๑๓ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งได้รับเหรียญ เครื่อง
 ประทับ นี้ไป แล้ว มิได้ประพฤติตนให้ สมควร แก่ เกียรติ
 ยศนี้ มีความผิดประพฤติกการ เป็น ขบถ แล ขาดใน
 การ สงคราม เป็น ผู้ร้าย ปล้น ฆาตม์ ซึ่ง เป็น มหันตโทษ แล
 ไม่ ประพฤติ ตน อยู่ใน ที่ ชอบแล้ว ก็ จะไปรบกวน ให้
 ถอด ผู้กระทำความผิด นั้นเสีย จากพวกผู้ที่ได้รับ เกียรติ
 ยศ อันนี้ ไทยออก ประกาศ เชน พระราชหัตถเลขาเป็น ลำ
 คัญ แล้ว เจ้าพนักงาน จะ เรียก ทวง เหรียญ คืน แล
 ถูบ ชื่อเสีย จาก บัญชีสารบบ สำหรับ แผ่นดิน แล เบี้ยหวัด
 ซึ่ง เป็น เบี้ย เลี้ยง ซึ่ง จะ พระราชทาน ตาม ที่ กำหนดไว้
 ใน ข้อ ๕ มาตรา ๑๒ ก็ จะ ยก เสีย ทั้ง แก้ว วัน ออก
 ประกาศ ที่ ถอด เสีย นั้น ถ้าผู้ที่มีความผิด ต้อง ถอด นั้น
 กลับ ประพฤติ ความดี ต่อไป ทรง พระราชทานให้ เทน สม
 ควร แล้ว ก็ จะ พระราชทาน เหรียญ เครื่อง ประทับ คืน

ให้ใหม่ แลให้ได้รับประโยชน์ ที่ควรจะได้ตามเดิม
ทุกประการ

มาตรา ๑๔ พระราชบัญญัติ ซึ่ง ตั้ง มา นี้ ทุก ๆ มาตรา
สำหรับ เหยียญ เครื่อง ประดับ สำหรับ ความ ชอบนี้ ให้
รักษาไว้ โดย กวถ ฐัน อย่าให้ ผู้หนึ่ง ผู้ใด ละเลย ได้ เปน
อัน ชาติ ยกไว้ แต่ พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว แล
รัชทายาท ฤๅ ผู้ ซึ่ง จะ สืบ อยาติ กราข สันตติยวงษ ต่อ
ไป จึง จะมี อำนาจ ที่ จะ แก่ ไข ฤๅ เลิก ถอน ฤๅ เพิ่ม
เติม ข้อ หนึ่ง ข้อใด ใน พระราชบัญญัติ นี้ ได้ แล ถ้า จะ
มี ข้อ ความ ที่ ไม่ เข้าใจ สิ่ง หนึ่ง สิ่งใด ก็ ดี พระบาท สม
เด็จพระเจ้า อยู่หัว ก็ จะ ทรง อธิบาย ชี้แจง โดย ประกาศ
เช่น พระราชหัตถ์ ถัด เถา ประทับ ทรา พระราชถัญญกรณ เปน
สำคัญ ข้อ แก่ ไข อธิบาย เหล่า นี้ ต้อง นับ เข้า เปน ส่วน
พระราชบัญญัติ นี้ ด้วย ทั้ง พระราชบัญญัติ ประกาศไว้
ณ วัน ศุกร เดือน ๖ ขึ้น ๔ ค่ำ ปีมะเมีย จัตวา ศก ศักราช
๑๒๔๔ เปน ปี ที่ ๑๕ ณ วันที่ ๕ ๒๔๙๔ ใน รัชกาล
ปัจจุบันนี้

ฯ

ผู้รับ พระบรมราชโองการ

ชื่อ

